رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

التَّحْذِيرُ مِنَ البِدَعِ | رومانی | română

Avertizarea împotriva bid‘ah-urilor

Autor Renumitul învățat, Sheikh
ʿAbd al-ʿAziz ibn ʿAbd Allah ibn Baz

ⓒ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨هـ

بن باز ، عبدالعزيز
التحذير من البدع - روماني. / عبدالعزيز بن باز ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. -. الرياض ، ١٤٤٨هـ
٦٢ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٣٩١٤
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٥١٧-٤٣٦-٧

التَّحْذِيرُ مِنَ البِدَعِ

Avertizarea împotriva bid‘ah-urilor

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

Autor Renumitul învăţat, Sheikh
ʿAbd al-ʿAziz ibn ʿAbd Allah ibn Baz

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 5:

Reglementarea privind sărbătorirea zilei de naştere a Profetului şi a altor zile de naştere

Laudă lui Allah, şi pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului lui Allah, asupra familiei şi Companionilor săi, precum şi asupra acelora care urmează călăuzirea sa.

În repetate rânduri ne-a fost adresată o întrebare despre reglementarea privind sărbătorirea zilei de naştere a Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ridicarea în picioare în semn de omagiu pentru el în timpul acesteia, trimiterea de salutări asupra sa şi alte practici similare care au loc cu această ocazie.

Răspunsul este următorul: Nu este permisă sărbătorirea zilei de naştere a Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi nici a altei persoane; deoarece aceasta face parte din inovaţiile (Bidah) introduse ulterior în religie întrucât Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu a practicat acest lucru, nici Califii dreptcălăuziţi, nici restul companionilor (Allah să fie mulţumit de ei) şi nici cei care i-au urmat cu

evlavie din generaţiile virtuoase. Aceştia erau oamenii care cunoşteau cel mai bine Sunnah, aveau cea mai desăvârşită dragoste pentru Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi urmau Legislaţia sa mai îndeaproape decât cei care au venit după ei. Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul a Spus în Cartea Sa cea limpede:

﴿...وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُواْ...﴾

„Ceea ce vă dăruieşte Trimisul primiţi, iar cele de la care vă opreşte, opriţi-vă de la ele.”

[Coran, 59:7]. Şi a Spus Allah Cel Preamăreţ:

﴿...فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

„Cei care se furişează după alţii şi fug de porunca lui [a Profetului] să se ferească să nu-i lovească pe ei o nenorocire sau să nu-i lovească pe ei o pedeapsă dureroasă!” [Coran, 24:63]. Şi a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُواْ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾﴾

„Aţi avut voi în Trimisul lui Allah un exemplu frumos, pentru cel care nădăjduieşte în [întâlnirea cu] Allah şi în Ziua de Apoi şi Îl pomeneşte pe Allah mereu.” [Coran, 33:21]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلۡأَوَّلُونَ مِنَ ٱلۡمُهَٰجِرِينَ وَٱلۡأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحۡسَٰنٖ رَّضِيَ ٱللَّهُ عَنۡهُمۡ وَرَضُواْ عَنۡهُ وَأَعَدَّ لَهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي تَحۡتَهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدٗاۚ ذَٰلِكَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ١٠٠﴾

„Și primii și cei dintâi [credincioși] dintre cei care au purces la pribegie [muhajirun] și sprijinitori ['ansar] și cei care le-au urmat cu bună purtare, - Allah este Mulțumit de ei, precum și ei sunt mulțumiți de El. Și El le-a pregătit Grădini pe sub care curg râuri și veșnic vor sălășlui în ele. Aceasta este marea izbândă!” [Coran, 9:100]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase. Și s-a relatat cu autenticitate că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Adică îi este respins. Și a spus într-un alt hadis:

«عَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Urmați Sunnah mea și Sunnah califilor bine-călăuziți și drepți de după mine, țineți-vă de ea și prindeți-vă de ea cu dinții, și feriți-vă de chestiunile nou inventate, căci orice chestiune nou inventată este o inovație și orice inovație este rătăcire.” Astfel, în aceste două hadisuri există o avertizare severă împotriva aducerii de inovații și a practicării acestora,

iar inovarea unor asemenea celebrări ale zilei de naștere lasă să se înțeleagă faptul că Allah Preaslăvitul nu ar fi desăvârșit religia pentru această Națiune și că Mesagerul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi transmis ceea ce comunitatea trebuie să practice. Apoi au venit oameni din generațiile de mai târziu și au introdus în Religia lui Allah practici noi pe care El nu le-a permis, pretinzând că prin acestea se apropie de Allah. Fără nicio îndoială, acest lucru reprezintă o mare primejdie și o împotrivire față de Allah Preaînaltul și față de Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Allah Preaînaltul le-a desăvârșit robilor Săi Religia și Și-a desăvârșit binecuvântarea Sa asupra lor. De asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) a transmis Mesajul în mod clar şi nu a lăsat nicio cale care să ducă spre Paradis şi să îndepărteze de Foc, fără să o arate Naţiunii sale. Acest lucru este confirmat şi în hadisul autentic relatat de Abdullah bin Amr (Allah să fie mulţumit de el) care a menţionat: Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَا بَعَثَ اللهُ مِن نَبِيٍ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيهِ أَن يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُم، وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

„Allah nu a trimis niciun Profet fără ca acesta să aibă datoria de a-şi călăuzi comunitatea către binele pe care îl cunoaşte pentru ea şi de a o avertiza împotriva răului pe care îl cunoaşte pentru ea.” Consemnat de Muslim în Sahih.

Este binecunoscut faptul că Profetul nostru (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel mai bun dintre Profeţi şi încheietorul lor, fiind cel mai deplin dintre ei în transmiterea Mesajului, cât şi în sfătuire. Aşadar, dacă sărbătorirea zilelor de naştere (Maulid-urilor) ar fi făcut parte din religia agreată de Allah Preaslăvitul, Mesagerul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi clarificat acest lucru sau l-ar fi practicat în timpul vieţii sale, ori l-ar fi practicat companionii săi (Allah să fie mulţumit de ei). Însă, din moment ce nu s-a întâmplat nimic din toate acestea, devine evident că acest lucru nu face parte

nicidecum din Islam, ci, mai degrabă, se numără printre inovaţiile (al-Muhdathat - practicile nou inventate în religie) împotriva cărora Mesagerul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi-a avertizat Naţiunea, după cum a fost menţionat în relatările profetice anterioare. Iar Versetele şi hadisurile cu privire la acest aspect sunt numeroase.

Un grup de învăţaţi a afirmat clar denunţarea sărbătorilor zilei de naştere şi avertizarea împotriva lor, acţionând pe baza dovezilor menţionate şi a altora. Unii dintre învăţaţii de mai târziu au avut o opinie diferită. Aceştia le-au permis dacă nu conţin acte nepermise, precum exagerarea la adresa Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), amestecul femeilor cu bărbaţii, folosirea instrumentelor de divertisment şi alte lucruri pe care Legea Islamică pură le denunţă, şi au considerat că acestea fac parte din inovaţiile bune.

Iar regula Legislaţiei Islamice Şariah este judecarea chestiunilor asupra cărora oamenii au neînţelegeri conform Cărţii lui Allah şi Tradiţiilor Sunnah ale Mesagerului Său, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلْأَمْرِ مِنكُمْۖ فَإِن

تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾

„O, voi cei care credeți! Fiți cu supunere față de Allah și ascultați-l pe Trimisul Său și pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveți neînțelegeri într-o chestiune, aduceți-o [pentru judecare] la Allah și la Trimis, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale și cu cele mai bune urmări.” [Coran, 4:59]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ...﴾

„Și pentru orice lucru ați fi cu neînțelegere, judecata asupra lui se află la Allah ...” [Coran, 42:10].

Astfel, am analizat această chestiune, și anume sărbătorirea zilelor de naștere, conform Cărții lui Allah Preaslăvitul, și am constatat că aceasta ne poruncește să-l urmăm pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în ceea ce el a adus, ne avertizează să ne ferim de ceea ce a interzis și ne informează că Allah Preaslăvitul a desăvârșit Religia pentru această comunitate musulmană. Însă această sărbătorire nu face parte din ceea ce a adus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și, prin urmare, nu face parte din religia pe care Allah a desăvârșit-o pentru noi și prin care ne-a poruncit să-l urmăm pe el.

Am analizat această chestiune și conform

Tradiţiei Profetului (Sunnah) (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi nu am găsit nicio dovadă că el ar fi făcut acest lucru şi nici că l-ar fi poruncit. De asemenea, nici companionii săi (Allah să fie mulţumit de ei) nu au făcut aceasta. Prin urmare, devine clar că acest obicei nu face parte din religie, ci este una dintre inovaţiile introduse ulterior în religie şi interzise, precum şi o imitare a Oamenilor Cărţii (a evreilor şi a creştinilor) în sărbătorile lor.

Astfel, devine clar pentru oricine care are un minim de discernământ, dorinţă de adevăr şi imparţialitate că sărbătorirea zilelor de naştere (Maulid) nu face parte din Religia Islamului, ci se numără printre inovaţiile introduse ulterior în religie (Bidah) pe care Allah Preaslăvitul şi Trimisul Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au poruncit să le părăsim şi să ne ferim de ele. Şi nu se cuvine ca un om înzestrat cu raţiune să se lase amăgit de numărul mare al oamenilor din diverse ţinuturi care practică acest lucru, căci adevărul nu se recunoaşte după mulţimea celor care îi dau curs, ci se evidenţiază pe baza dovezilor religioase, după cum a Spus Allah Preaînaltul despre evrei şi creştini:

﴿وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١١﴾

„Şi au spus: „Nu vor intra în Rai decât cei care sunt evrei sau creştini!” Acestea sunt doar dorinţele lor. Răspunde-le: „Aduceţi dovada voastră dacă aveţi dreptate!” [Coran, 2:111]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

„De te-ai supune celor mai mulţi de pe pământ, ei te-ar abate de la Calea lui Allah...” [Coran, 6:116].

Mai mult decât atât, majoritatea acestor sărbătoriri ale zilelor de naştere, pe lângă faptul că sunt o inovaţie, nu sunt lipsite de includerea şi a altor fapte reprobabile precum întâlnirile mixte între femei şi bărbaţi, folosirea cântecelor şi a instrumentelor muzicale, consumul de băuturi alcoolice şi de droguri şi altele asemenea acestor rele. Mai mult decât atât, aceste practici pot conduce la lucruri şi mai grave, precum Şirk-ul major, prin exagerarea elogierii Mesagerului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sau a altor oameni pioşi (Auliyaa'). Astfel, unii ajung să le adreseze rugi, să le ceară ajutor şi sprijin sau să creadă că ei cunosc nevăzutul. Acestea sunt forme de necredinţă pe care mulţi dintre oameni le practică atunci când sărbătoresc ziua de naştere a Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi a altora dintre cei pe care îi consideră dintre cei pioşi (Auliyaa'). Mesagerul lui Allah

(Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus într-un hadis autentic:

«إِيَّاكُم وَالغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَن كَانَ قَبْلَكُم الغُلُوَّ فِي الدِّينِ».

„Feriţi-vă de exagerarea în religie, căci cei de dinaintea voastră au fost nimiciţi din cauza exagerării extreme în religie.” Şi a spus, de asemenea, Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبدٌ، فَقُولُوا: عَبدُ اللهِ وَرَسُولُه».

„Nu exageraţi în privinţa elogierii mele, aşa cum au făcut-o creştinii, preamărindu-l pe fiul Mariei, căci eu nu sunt decât un rob supus, aşadar, spuneţi (despre mine) robul lui Allah şi Mesagerul Său.” Consemnat de Bukhari în Sahih, din hadisul lui Omar (Allah să fie mulţumit de el).

Printre lucrurile uimitoare şi neobişnuite face parte şi faptul că mulţi dintre oameni dau dovadă de zel şi se străduiesc să participe la aceste sărbători inovate şi le iau apărarea, în timp ce neglijează ceea ce Allah a făcut obligatoriu pentru ei, precum participarea la Rugăciunea de Vineri şi la rugăciunile congregaţionale. Ei nu acordă importanţă acestei neglijenţe şi nici nu o consideră un păcat grav. Fără îndoială, acest lucru provine din slăbiciunea credinţei, a lipsei de înţelegere şi a

numeroaselor păcate şi nelegiuiri care au acoperite inimile lor şi căutăm adăpost la Allah de acest rău pentru noi şi pentru toţi musulmanii.

De asemenea, unii oameni cred (în mod eronat, evident) că Mesagerul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este prezent la sărbătorirea zilei sale de naştere (Maulid) şi se ridică în picioare pentru a-l saluta şi a-i ura bun venit. Însă aceasta se numără printre cele mai mari neadevăruri şi cele mai hidoase forme de ignoranţă, întrucât Trimisul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu va ieşi din mormântul său înainte de Ziua Judecăţii, nu intră în legătura cu niciunul dintre oameni şi nu participă la adunarea lor. El sălăşluieşte în mormântul său până în Ziua Învierii, în vreme ce sufletul său se află în cele mai înalte trepte (Illiyyin), la Domnul său, în lăcaşul onoarei. Aşa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦﴾

„Apoi, după aceasta, voi cu siguranţă veţi muri, iar în Ziua Învierii, cu siguranţă veţi fi readuşi la viaţă.” [Coran, 23:15-16].

Iar Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ القَبْرُ يَومَ القِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Eu sunt primul căruia i se va despica

mormântul în Ziua Judecății, primul mijlocitor și primul a cărui mijlocire va fi acceptată." Fie ca pacea și cele mai bune binecuvântări de la Domnul său să fie asupra sa.

Așadar, aceste două Versete binecuvântate, nobilul hadis menționat, precum și alte Versete și hadisuri ce au venit cu același înțeles, toate arată că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum și ceilalți oameni decedați vor ieși din mormintele lor numai în Ziua Învierii, iar acesta este un aspect asupra căruia există un consens unanim în rândul învățaților musulmani. Astfel, fiecare musulman trebuie să acorde o atenție deosebită acestor aspecte și să fie prevăzător cu privire la ceea ce ignoranții și cei asemenea lor au introdus nou și eronat în religie, dintre inovații și superstiții pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă și Allah este Cel de la Care se cere ajutorul, pe El ne bazăm și nu există putere și nici forță decât prin El.

În ceea ce privește, însă, trimiterea de salutări și binecuvântări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceasta este unul dintre cele mai bune acte de adorare și dintre faptele bune și drepte, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ

﴿تَسۡلِيمًا ٥٦﴾

„Allah trimite binecuvântări asupra Profetului şi Îngerii se roagă [la Allah] pentru el. O, voi cei care credeţi, rugaţi-vă pentru el şi salutaţi-l pe el cu tot respectul.” [Coran, 33:56]. Şi a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ بِهَا عَشْرًا».

„Aceluia care va invoca binecuvântările lui Allah asupra mea o dată, Allah îi va da binecuvântările Lui de zece ori.” Acest lucru este prescris în toate momentele şi ferm recomandat, chiar obligatoriu, potrivit unui grup de savanţi musulmani, la sfârşitul fiecărei Rugăciuni, în Tashahhud-ul final. Şi este confirmat în Sunnah că acesta este un act recomandat în multe situaţii, precum după Adan, atunci când este menţionat Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), precum şi în Ziua de Vineri şi în noaptea ei, după cum este indicat de numeroase hadisuri.

Allah este Cel de la Care cerem ajutorul pentru noi şi pentru toţi musulmanii în înţelegerea Religiei Sale şi în statornicia întru aceasta, şi pentru a ne binecuvânta cu urmarea Sunnei şi pentru a ne feri de inovaţiile în religie. Cu adevărat, El este Cel mai Generos şi Mărinimos.

Şi pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra

Profetului nostru Mohammed şi asupra familiei şi a companionilor săi.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 6:

Hotărârea religioasă privind sărbătorirea Nopții de Al-Isra' și Al-Mi'raj

Laudă lui Allah, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului Său, și asupra familiei și a Companionilor săi.

Nu există nicio îndoială că Isra (Călătoria Nocturnă) și Miraj (Înălțarea la Ceruri) se numără printre Măreţele Semne ale lui Allah, care fac mărturie a veridicității Mesagerului Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a măreției statutului său la Allah Preaslăvitul. Ele reprezintă, de asemenea, dovezile Puterii absolute ale lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul și ale Înălțării și Ridicării Sale deasupra întregii Sale creații. El Preaînaltul a Spus:

﴿سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١﴾

„Mărire Celui care l-a dus pe robul Său [profetul Mohammed] în timpul unei nopți de la Moscheea Al-Haram la Moscheea Al-Aqsa, a cărei împrejmuire am binecuvântat-o, ca să-i arătăm din semnele Noastre. Cu adevărat El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] [și] Al-Basir [Cel care Vede Totul]!”

[Coran, 17:1].

Printr-un lanţ de transmiţători de încredere, s-a transmis de la Mesagerul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că el a fost înălţat la Ceruri, iar porţile acestora i-au fost deschise până când a trecut de cel de-al şaptelea Cer. Acolo, Domnul său Preaslăvitul i-a Vorbit ceea ce El a Voit şi i-a prescris cele cinci Rugăciuni obligatorii. La început, Allah Preaslăvitul a făcut obligatoriu cincizeci de Rugăciuni, însă profetul nostru, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), nu a încetat să se întoarcă la El şi să-I ceară uşurarea acestei îndatoriri, până când acestea au devenit cinci. Astfel, ele sunt cinci Rugăciuni ca obligaţie de a fi îndeplinite şi cincizeci ca răsplată, deoarece o faptă bună este răsplătită de încă zece ori pe atât. Lui Allah I se cuvin Lauda şi Mulţumirea pentru toate binecuvântările Sale.

Data Nopţii în care au avut loc Călătoria Nocturnă şi Înălţarea la Ceruri (Isra şi Miraj) nu a fost stabilită cu exactitate în niciun hadis autentic, nici în luna Rajab şi nici în altă lună. Tot ceea ce s-a relatat despre precizarea datei sale nu se bazează pe relatări autentice de la Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), după cum au menţionat savanţii specializaţi în ştiinţa hadisurilor. Înţelepciunea lui Allah este Desăvârşită în a-i face pe oameni să uite data exactă a acestei

nopți. Și chiar dacă ea ar fi fost cunoscută, musulmanilor tot nu le-ar fi fost permis să o particularizeze prin anumite acte de adorare și nici să o sărbătorească, întrucât Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) nu au sărbătorit-o și nici nu au particularizat-o prin ceva anume. Dacă celebrarea acesteia ar fi fost o acțiune legitimă, Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi evidențiat-o comunității sale fie prin vorbe, fie prin fapte. Și dacă aceasta s-ar fi întâmplat, aceasta ar fi fost cunoscută și transmisă mai departe de companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei), întrucât ei au transmis de la Profetul lor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) tot ceea ce îi este necesar Națiunii musulmane și nu au neglijat nimic din religie, mai mult, ei au fost cei dintâi în împlinirea oricărui bine. Așadar, dacă celebrarea acestei nopți ar fi fost permisă sau recomandată, companionii ar fi fost primii oameni care să o practice. Totodată, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel mai sincer sfătuitor al oamenilor. El a transmis Mesajul în mod desăvârșit și și-a îndeplinit pe deplin misiunea încredințată. Astfel, dacă preamărirea acestei nopți și celebrarea ei ar fi făcut parte din Religia lui Allah, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu ar fi

neglijat acest lucru şi nu l-ar fi tăinuit. Aşadar, de vreme ce nimic din toate acestea nu a avut loc, este limpede că celebrarea şi preamărirea ei nu au nicio legătură cu Islamul. Cu adevărat, Allah a desăvârşit religia pentru această comunitate, Şi-a întregit binecuvântarea Sa asupra ei şi i-a respins pe cei care au rânduit în religie ceea ce Allah nu a îngăduit spunând în Cartea Sa cea Limpede, Preaslăvitul şi Preaînaltul:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

„În această zi, am desăvârşit Religia voastră şi am împlinit Harul Meu asupra voastră şi am încuviinţat Islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Şi a Spus Allah Cel Preamăreţ:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢١﴾

„Sau au ei asociaţi [ai lui Allah] care le-au orânduit lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o? Dacă nu ar fi cuvântul hotărârii, s-ar fi judecat între ei. Cei nelegiuiţi vor avea parte de chin dureros.” [Coran, 42:21].

În hadisuri autentice transmise de la Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) se găsesc avertizări împotriva inovaţiilor şi

declararea faptului că acestea sunt o călăuzire greşită. Prin aceasta, Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a dorit să atragă atenţia comunităţii asupra gravităţii lor şi să îi îndepărteze pe oameni de la practicarea acestora. Printre aceste relatări se află şi hadisul transmis de Aişa (Allah să fie mulţumit de ea), în cele două culegeri autentice, în care Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Iar într-o relatare consemnată de Muslim:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرَنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine dă curs unei fapte care nu este în conformitate cu porunca noastră, ea va fi respinsă.” Şi în Sahih Muslim, Jabir (Allah să fie mulţumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunea în predica sa din Ziua de Vineri:

«أَمَا بَعْدَ، فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Acestea fiind spuse, într-adevăr cel mai bun cuvânt este Cartea lui Allah, şi cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Mohammed (Pacea şi

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar cele mai rele chestiuni sunt cele noi (şi fără temei) aduse în religie, şi fiecare inovaţie este o călăuzire greşită.» Cu un lanţ de transmiţători bun, An-Nasa'i a mai adăugat la acest hadis:

«وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

„... şi fiecare deviere duce în Foc.” De asemenea, în Sunan, al-Irbad bin Sariyah (Allah să fie mulţumit de el) a relatat: „Mesagerul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a ţinut o predică foarte emoţionantă ce a făcut inimile să tremure şi ochii să lăcrimeze. Atunci am spus: «O, Mesager al lui Allah! Parcă ar fi o predică de rămas-bun; sfătuieşte-ne.», iar el a spus:

«أُوصِيكُم بِتَقْوَى اللهِ وَالسَّمعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيكُم عَبدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُم فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُم وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Vă îndemn să vă temeţi de Allah, vă îndemn la ascultare şi supunere, chiar dacă peste voi ar fi pus conducător un sclav. Căci oricine dintre voi va trăi va vedea multă dezbinare. Aşadar, urmaţi de Sunnah mea şi Sunnah Califilor bine-călăuziţi şi drepţi de după mine, ţineţi-vă strâns de ea şi prindeţi-vă de ea cu dinţii, şi feriţi-vă de chestiunile

nou inventate, căci orice chestiune nou inventată este o inovaţie, şi orice inovaţie este rătăcire." Iar hadisurile care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase.

S-a relatat de la companionii Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi de la predecesorii pioşi de după ei avertizarea împotriva inovaţiilor şi condamnarea lor fermă. Aceasta deoarece ele nu reprezintă altceva decât o adăugare în religie, o legiferare pe care Allah nu a permis-o. Totodată, ele consituie o imitare a duşmanilor lui Allah dintre evrei şi creştini, care au introdus în religia lor lucruri nepermise. În plus, aceste practici implică ideea că Religia Islamică ar fi incompletă, ceea ce reprezintă o gravă abatere. Este bine cunoscut faptul că ele conduc la o mare corupţie şi la rele serioase şi că se află în contradicţie cu Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

„...în această zi, am desăvârşit Religia voastră..." [Coran, 5:3]. Ea este totodată o contrazicere clară a hadisurilor Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) care avertizează împotriva inovaţiilor religioase şi îi îndeamnă pe oameni să se ferească de ele.

Acestea fiind spuse, sperăm că evidenţele menţionate sunt suficiente şi convingătoare pentru

cel care caută adevărul în respingerea acestei inovații și anume, inovația celebrării Nopții Călătoriei Nocturne și a Înălțării (Al-Isra' wal-Mi'raj) și în avertizarea împotriva ei și dovedirea faptului că ea nu face parte sub nicio formă din Religia Islamică.

Și pentru că Allah a făcut obligatorie oferirea de sfaturi musulmanilor, explicarea a ceea ce Allah a legiferat pentru ei în religie și interzicerea ascunderii științei, am considerat necesar să-i avertizez pe frații mei musulmani cu privire la această inovație religioasă, care s-a răspândit în multe zone, până într-acolo încât unii oameni au ajuns să o considere parte din religie.

Și pe Allah Îl rugăm să îndrepte starea tuturor musulmanilor, să le dăruiască înțelegerea profundă a religiei și să ne ajute pe noi toți să ne ținem de adevăr, să rămânem statornici asupra lui și să părăsim tot ceea ce îl contrazice, căci, cu adevărat, El este Cel ce deține Controlul și Puterea peste acestea.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și Trimisului Său, Profetul nostru Mohammed, și asupra familiei și a companionilor săi.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 7:

Reglementarea religioasă a sărbătoririi Nopții de la jumătatea lunii Șaban

Laudă lui Allah, Cel Care a desăvârșit pentru noi religia și a împlinit asupra noastră binecuvantarea Sa, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra profetului și Mesagerului Său, Mohammed, Profetul căinței și al îndurării.

Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَٰمَ دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca Religie pentru voi.” [Coran, 5:3]. Și a Spus, de asemenea, Preaînaltul:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَٰٓؤُا۟ شَرَعُوا۟ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ...﴾

„Sau au ei asociați [ai lui Allah] care le-au orânduit lor o religie pe care Allah nu a îngăduit-o...” [Coran, 42:21]. În cele două Culegeri Sahih de hadis, Aișa (Allah să fie mulțumit de ea) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Şi în Sahih Muslim, Jabir (Allah să fie mulţumit de el) a relatat că Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) obişnuia să spună în predica de Vineri:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

Acestea fiind spuse: „Cel mai bun Cuvânt este Cartea lui Allah şi cea mai bună călăuzire este călăuzirea lui Muhammad (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar cele mai rele lucruri sunt inovaţiile aduse în religie şi orice inovaţie este o rătăcire.” Versetele şi relatările profetice în acest sens sunt numeroase şi ele indică în mod explicit faptul că Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul a completat religia acestei comunităţi şi Şi-a desăvârşit binecuvântarea Sa asupra ei. Iar El Preaînaltul nu i-a luat sufletul Profetului Său (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) decât după ce acesta a transmis Mesajul în mod clar şi a explicat Naţiunii musulmane tot ceea ce Allah i-a prescris dintre vorbe şi fapte. Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a explicat că tot ceea ce oamenii introduc după el şi atribuie Religiei Islamului, dintre cuvinte sau acţiuni, reprezintă o inovaţie şi o faptă care îi este respinsă

aceluia care o introduce, chiar dacă intenţia sa a fost bună. Acest lucru a fost făcut cunoscut de către companionii Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi, tot astfel, şi de către învăţaţii Islamului de după ei, care au condamnat inovaţiile şi au avertizat cu privire la ele, şi asemenea şi toţi cei care au scris despre cinstirea Sunnei şi condamnarea inovaţiei, precum Ibn Waddah, Al-Turtushi, Abu Shama şi alţii.

Printre inovaţiile introduse de unii oameni face parte şi inovaţia sărbătoririi Nopţii de la jumătatea lunii Sha'ban şi dedicarea zilei acesteia pentru Post, deşi nu există nicio dovadă pe care să ne fie permis să ne bazăm cu privire la aceasta; iar despre virtutea ei au fost relatate hadisuri slabe, pe care nu este permis să ne bazăm.

De asemenea, în ceea ce priveşte relatările cu privire la virtuţile rugăciunii în această noapte, toate acestea sunt false şi fabricate, după cum au atras atenţia mulţi dintre învăţaţi, iar unele dintre afirmaţiile lor vor fi menţionate în cele ce urmează, cu Voia lui Allah.

De asemenea, despre aceasta au fost consemnate relatări de la unii dintre pioşii predecesori din rândul locuitorilor Şam-ului şi alţii.

Iar ceea ce majoritatea învăţaţilor au convenit este că sărbătorirea acesteia este o inovaţie, şi că hadisurile relatate cu privire la virtuţile sale sunt

toate slabe, iar unele dintre ele sunt chiar false şi fabricate. Printre cei care au atras atenţia asupra acestui lucru se numără şi Al-Hafiz Ibn Rajab, în cartea sa „Lata'if al-Ma'arif" şi alţii. Şi este bine ştiut faptul că hadisurile slabe sunt luate în considerare doar pentru actele de adorare a căror origine a fost stabilită deja prin dovezi autentice. În ceea ce priveşte, însă, sărbătorirea Nopţii de la mijlocul lunii Ṣa'ban, aceasta nu are un fundament autentic, astfel încât să poată fi susţinută prin intermediul hadisurilor slabe. Această regulă măreaţă a fost menţionată de Imamul Abu Al-Abbas, Şaikh al-Islam Ibn Taymiyyah (Allah să aibă Milă de el).

Şi îţi voi expune, dragă cititorule, ceea ce au afirmat unii învăţaţi musulmani în privinţa acestei chestiuni, pentru a fi pe deplin lămurit în acest sens.

Savanţii musulmani (Allah să aibă Milă de ei) au convenit în unanimitate asupra faptului că este obligatorie raportarea chestiunilor asupra cărora oamenii au divergenţe la Cartea lui Allah Preaslăvitul şi la Sunnah profetului Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Astfel, ceea ce acestea două hotărăsc, sau una dintre ele, reprezintă Legislaţia islamică (Şariah) ce trebuie urmată în mod obligatoriu, iar tot ceea ce le contrazice trebuie respins. Astfel, orice act de adorare care nu este menţionat în acestea reprezintă o inovaţie careia nu este permis să i se

dea curs şi, cu atât mai puţin, să se cheme şi să se încurajeze la ea. Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul a Spus:

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِى ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِى شَىۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾

„O, voi cei care credeţi! Fiţi cu supunere faţă de Allah şi ascultaţi-l pe Trimisul Său şi pe cei cu autoritate dintre voi. Dacă aveţi neînţelegeri într-o chestiune, aduceţi-o [pentru judecare] la Allah şi la Trimis, dacă voi credeţi în Allah şi în Ziua de Apoi! Aceasta este cea mai bună cale şi cu cele mai bune urmări.” [Coran, 4:59]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَىۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ...﴾

„Şi pentru orice lucru aţi fi cu neînţelegere, judecata asupra lui se află la Allah...” [Coran, 42:10]. Şi a Spus Preaînaltul:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِى يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ...﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Dacă Îl iubiţi pe Allah, urmaţi-mă pe mine şi Allah vă va iubi şi vă va ierta păcatele...” [Coran, 3:31]. Şi a Spus Allah Preamăritul:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِىٓ أَنفُسِهِمۡ حَرَجٗا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسۡلِيمٗا ٦٥﴾

„Însă, nu! [Jur] pe Domnul tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine [o, Mohammed] ca judecător pentru disputele lor şi apoi nu vor găsi în sufletele lor niciun disconfort faţă de ceea ce tu ai hotărât şi până ce nu se vor supune cu desăvârşită supunere [hotărârii tale].” [Coran, 4:65]. Iar Versetele care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase, ele fiind texte explicite cu privire la obligativitatea raportării problemelor de divergenţă la Coran şi la Sunnah, şi la obligativitatea mulţumirii faţă de judecata acestora, precum şi la faptul că acest lucru reprezintă o cerinţă a credinţei, şi ceea ce este cel mai bun şi mai potrivit oamenilor, atât în această lume, cât şi în Lumea de Apoi, şi ceea ce îi va conduce către cea mai bună interpretare: adică finalitate.

După ceea ce a fost deja menţionat, Al-Hafiz Ibn Rajab (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea sa „Lata'if al-Ma'arif” cu privire la acest aspect:

„În privinţa Nopţii de la mijlocul lunii Ša'ban, unii dintre Predecesorii dreptcredincioşi (Tabi'un) din zona Şamului (Levant), precum Khalid bin Ma'dan, Makhul, Luqman bin 'Amir şi alţii, obişnuiau să o glorifice şi se străduiau intens pe parcursul acesteia în îndeplinirea actelor de adorare, şi de la ei au preluat şi alţi oameni virtutea şi glorificarea ei. Şi s-a spus că ei au urmat în această privinţă unele

relatări israelite. Iar când acest lucru a devenit cunoscut despre ei și în alte ținuturi, oamenii au avut păreri împărțite în această privință încât unii au acceptat acest fapt și au fost de acord cu ei în ceea ce privește venerarea acesteia, printre care și un grup de adoratori din Basra, precum și alții. Majoritatea învățaților din Hijaz, însă, au dezaprobat aceasta, printre care și Ata și Ibn Abi Mulaikah, iar Abdur-Rahman bin Zaid bin Aslam a relatat acest lucru de la savanții în jurisprudență din Medina. Aceasta este și opinia discipolilor lui Malik și a altora, care au susținut că toate acestea sunt o inovație.

Învățații din Șam s-au diferențiat în privința modului de venerare a acesteia, în acest sens existând două opinii:

Prima dintre ele: Este recomandat ca aceasta să fie petrecută în adorație, în congregație, în moschei. Khalid bin Ma'dan, Luqman bin 'Amir și alții obișnuiau să îmbrace în acea noapte cele mai frumoase haine ale lor, să folosească parfum (tămâie), să se dea cu kohl la ochi și să petreacă noaptea în rugăciune în moschee. Iar Ishaq bin Rahawayh a căzut de acord cu ei în această privință. El a spus despre îndeplinirea acesteia în moschei, în congregație: „Aceasta nu este o inovație (Bidah).” Acest lucru a fost relatat de Harb al-Kirmani în lucrarea sa „Masa'il”.

A doua opinie: este considerat nerecomandat (Makruh) ca oamenii să se adune în moschei în acea noapte pentru rugăciune, predici şi rugi colective (duaa), însă nu este considerat nerecomandat ca omul să se roage în acea noapte individual, pentru sine. Aceasta este opinia lui Al-Awza'i, imamul oamenilor din Şam, juristul şi învăţatul lor, iar aceasta este mai apropiată de adevăr, cu Voia lui Allah Preaînaltul." Până când a spus: „Nu se cunoaşte nicio declaraţie a Imamului Ahmad despre noaptea de la jumătatea lunii Şa'ban. Totuşi, din cele două relatări transmise de la el referitoare la petrecerea în adorare a nopţilor de Eid, se poate deduce existenţa a două opinii şi în privinţa recomandării de a petrece această noapte în rugăciune. Într-una dintre relatări el nu a recomandat efectuarea acesteia în congregaţie, deoarece aceasta nu a fost consemnat despre Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi despre companionii săi. Şi într-o altă relatare a considerat-o recomandată, deoarece Abdur-Rahman ibn Yazid ibn al-Aswad a făcut acest lucru, iar el a făcut parte dintre Predecesorii dreptcredincioşi (Tabi'in). Tot astfel este şi cazul rugăciunii (voluntare) de la mijlocul lunii Şa'ban, despre care nu s-a confirmat nimic cu privire la aceasta de la Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi nici de la companionii săi, ci a

fost confirmat de la un grup dintre Tabi'in, dintre juriștii de seamă ai oamenilor din Șam.”

Aici se încheie partea citată din cuvintele lui Al-Hafidh Ibn Rajab (Allah să aibă Milă de el), iar în acestea se regăsește afirmația sa clară că nu s-a confirmat nimic de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) cu privire la noaptea de la mijlocul lunii Șa'ban.

Iar în ceea ce privește opinia aleasă de Al-Awza'i (Allah să aibă Milă de el) și anume considerarea recomandată a petrecerii acestei nopți în adorare în mod individual, precum și preferința lui al-Hafiz Ibn Rajab pentru această opinie, este o poziție neobișnuită și slabă. Aceasta deoarece orice lucru care nu este confirmat prin dovezi din Legea Islamică Șariah ca fiind permis, nu îi este îngăduit musulmanului să îl inoveze în Religia lui Allah, indiferent dacă îl face individual sau în grup, și indiferent dacă îl ține în secret sau îl face în mod public, datorită sensului general al spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine face o faptă care nu este în conformitate cu porunca noastră, aceea faptă va fi respinsă.”, precum și ca urmare a altor dovezi care indică

dezaprobarea inovaţiilor şi avertizarea împotriva acestora.

Imamul Abu Bakr at-Tartushi (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea sa: „Noutăţile şi inovaţiile religioase”, următoarele:

„Ibn Waddah a relatat de la Zayd ibn Aslam, care a spus: „Nu am întâlnit printre şeicii şi juriştii noştri pe niciunul care să acorde o atenţie deosebită jumătăţii lunii Ṣa'ban, sau care să acorde atenţie hadisului lui Makhul, sau care să considere că aceasta ar avea vreun merit în plus faţă de celelalte (zile).”

Ibn Abi Mulaikah a fost întrebat: Ziyad an-Numairi spune că: „Într-adevăr, răsplata Nopţii de la jumătatea lunii Ṣa'ban este precum răsplata Nopţii al-Qadr”, iar el a răspuns: „Dacă eu l-aş fi auzit şi aş fi avut un toiag în mână, l-aş fi lovit cu el.” Iar Ziyad era un orator.” Aici se sfârşeşte fragmentul relevant.

Învăţatul Aş-Ṣawkani (Allah să aibă Milă de el) a spus în cartea „Al-Fawa'id al-Majmu'ah” următoarele:

„Hadisul «O, Ali, aceluia care a îndeplinit o sută de Rakat în noaptea de la jumătatea lunii Ṣa'ban şi a citit în fiecare Rakat Fatihat Al-Kitab şi „Qul Huwa Allahu Ahad” de zece ori, Allah i-a îndeplinit orice nevoie» etc, este un hadis fabricat, iar în cuvintele sale explicite privind răsplata pe care o dobândeşte

cel care o pune în practică, se află ceea ce nu lasă nicio îndoială unui om cu discernământ cu privire la fabricarea sa. Transmițătorii săi sunt necunoscuți și a fost consemnat și într-o a doua și a treia modalitate, toate fiind false și fabricate, iar relatătorii lor necunoscuți. Și a spus în: „Al-Mukhtasar”: Hadisul despre rugăciunea de la jumătatea lunii Șa‘ban este eronat și neadevărat, iar cel consemnat de Ibn Hibban din hadisul lui Ali: „Când este noaptea de jumătate a lunii Șa‘ban, rugați-vă noaptea și postiți ziua”, este slab și neautentic. Și a spus în: „Al-La'ali”: Hadisul despre „o sută de Rakat la jumătatea lunii Șa'ban cu [Sura] Al-Ikhlas de zece ori”, alături de ampla descriere a virtuții sale, relatat de Ad-Dailami și de alții, este fals și fabricat, iar majoritatea relatatorilor săi, pe cele trei căi de transmitere ale sale, sunt necunoscuți și slabi. A spus: De asemenea, hadisul „și (împlinirea a) douăsprezece Rakat cu Al-Ikhlas de treizeci de ori.” este fabricat, și tot astfel și cel despre „paisprezece Rakat” -este fabricat.

Un grup de jurişti s-a lăsat indus în eroare de acest hadis, precum autorul (Al-Ihya) și alții, la fel și unii dintre exegeți. Rugăciunea din această noapte – mă refer la noaptea de la mijlocul lunii Sha'ban – deși relatată în diverse moduri, toate sunt false și fabricate. Acest lucru, însă, nu contrazice relatarea lui Tirmidhi din hadisul Aișei (Allah să fie mulțumit

de ea), referitor la mersul Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Al-Baqi‘, şi coborârea lui Allah la Cerurile vieţii lumeşti în Noaptea de la jumătatea (lunii) şi la faptul că El Iartă mai mulţi (oameni) decât numărul firelor de păr ale oilor tribului Kalb, ci discuţia se referă doar la această rugăciune inventată pentru această Noapte. Mai mult, acest hadis al Aişei este slab şi are un lanţ de transmiţători incomplet, după cum şi hadisul lui Ali, menţionat anterior cu privire la îndeplinirea rugăciunii din acea Noapte, ceea ce nu contrazice faptul că această rugăciune este inventată, având în vedere slăbiciunea pe care o conţine, după cum am menţionat.” Aici se încheie pasajul citat.

Al-Hafidh Al-Iraqi a spus: „Hadisul despre rugăciunea din Noaptea de la jumătatea (lunii Şa'ban) este fabricat şi atribuit Mesagerului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi este o minciună la adresa sa.” Imamul An-Nawawi a spus în cartea sa Al-Majmu': „Rugăciunea cunoscută sub numele de Rugăciunea Ar-Ragha'ib, alcătuită din douăsprezece Rakat şi care se efectuează între Rugăciunea de Maghrib şi Rugăciunea de Işa, în noaptea primei zile de Vineri din luna Rajab, şi Rugăciunea din Noaptea de la mijlocul lunii Şa'ban, alcătuită din o sută de Rakat sunt două inovaţii condamnabile. Nimeni nu ar

trebui să se lase indus în eroare de menţionarea lor în cărţile (Qut al-Qulub) şi (Ihya 'Ulum ad-Din), şi nici de hadisul menţionat în ele, deoarece toate acestea nu sunt autentice. De asemenea, nimeni nu trebuie să fie indus în eroare de unii imami cărora statutul lor le-a fost neclar şi care au scris lucrări în care au susţinut caracterul lor recomandat, deoarece ei au greşit în această privinţă."

Şeikhul imam Abu Muhammad Abd ar-Rahman bin Isma'il Al-Maqdisi a redactat o lucrare preţioasă, elaborată într-un mod excelent şi desăvârşit cu privire la nulitatea (şi interzicerea) acestora. Afirmaţiile savanţilor musulmani cu privire la acest aspect sunt extrem de numeroase şi, dacă am încerca să menţionăm toate afirmaţiile pe care le-am parcurs pe acest subiect, expunerea s-ar prelungi mult prea mult. Sperăm însă că în cele pe care le-am menţionat există suficientă clarificare şi convingere pentru cel care caută adevărul.

Din cele prezentate anterior din Versete, hadisuri şi afirmaţii ale învăţaţilor musulmani, devine clar pentru cel care caută adevărul că sărbătorirea Nopţii de la mijlocul lunii Sha'ban prin Rugăciune sau alte acte de adorare, şi dedicarea zilei acesteia pentru Post, reprezintă o inovaţie condamnabilă potrivit majorităţii oamenilor de ştiinţă şi nu are nicio bază în Legislaţia islamică, ci face parte din ceea ce a fost introdus în Islam după

era companionilor (Allah să fie mulţumit de ei), iar căutătorului adevărului ar trebui să îi fie îndeajuns, atât în această privinţă, cât şi în altele, Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

„...în această zi, am desăvârşit Religia voastră...” [Coran, 5:3]. Precum şi alte Versete ce au venit cu aceeaşi semnificaţie şi spusele Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cel care introduce în această religie a noastră ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.”, şi alte hadisurile cu acelaşi sens.

În Sahih Muslim, Abu Hurairah (Allah să fie mulţumit de el) a relatat că Mesagerul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَا تَخُصُّوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخُصُّوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

„Nu alegeţi în mod special noaptea de Vineri dintre nopţi prin rugăciunea de noapte şi nu alegeţi în mod special Ziua de Vineri dintre zile prin ţinerea postului, doar dacă aceasta face parte dintr-un post pe care unul dintre voi este obişnuit să îl ţină.” Aşadar, dacă dedicarea vreuneia dintre nopţi

pentru vreun act de adorare ar fi fost permisă, noaptea de Vineri ar fi avut întâietate față de celelalte; deoarece ziua acesteia este cea mai bună zi în care răsare Soarele, conform textului hadisurilor autentice de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), iar atunci când Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a avertizat împotriva alegerii ei în mod specific pentru rugăciunea de noapte dintre toate celelalte nopți, aceasta este o dovadă că, cu atât mai mult în privința celorlalte nopți, nu este permisă alegerea în mod specific a niciuneia dintre ele pentru vreun act de adorare, decât pe baza unei dovezi autentice care să indice această specificare.

Și, de vreme ce în Noaptea Destinului (Al-Qadr) și în nopțile din Ramadan este prescrisă împlinirea rugăciunii de noapte și străduința în adorare pe durata lor, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a atras atenția asupra acestui lucru, a îndemnat comunitatea sa la împlinirea rugăciunii de noapte și a îndeplinit el însuși acest lucru, așa cum este relatat în cele două culegeri autentice de hadis că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

„Aceluia care a stat noaptea în Rugăciune pe

durata Ramadanului, cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior, iar aceluia care a stat în Rugăciune (Qiyamu-l Layl) în Noaptea Destinului (Laylatu-l Qadr), cu credință și speranță la răsplata oferită de Allah, îi vor fi iertate păcatele comise anterior." Așadar, dacă ar fi fost legiferată particularizarea nopții de la jumătatea lunii Ša'ban, a primei nopți de Vineri din luna Rajab sau a nopții de Al-Isra și Al-Mi'raj printr-o sărbătorire sau printr-un act de adorare anume, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi îndrumat națiunea sa către acest lucru sau l-ar fi practicat el însuși. Iar dacă s-ar fi întâmplat ceva de acest gen, Companionii (Allah să fie mulțumit de ei) ar fi transmis acest lucru națiunii Islamice și nu l-ar fi ascuns de ei, căci ei sunt cei mai buni dintre oameni și cei mai sinceri sfătuitori dintre oameni după Profeți. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profeților Săi și fie ca Allah să fie mulțumit de companionii Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să îi facă pe ei pe deplin mulțumiți.

Ai aflat anterior din cuvintele învățaților că nu a fost relatat nimic de la Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici de la companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei) cu

privire la virtuțiile primei nopți de Vineri din luna Rajab și nici cu privire la Noaptea de la mijlocul lunii Ṣa'ban. Așadar, se cunoaște faptul că sărbătorirea acestora este o inovație apărută în Islam, iar desemnarea lor în mod specific pentru vreun act de adorare este, de asemenea, o inovație condamnabilă. Tot astfel și noaptea de 27 a lunii Rajab, despre care unii oameni cred că este noaptea Al-Isra și Al-Mi'raj, nu poate fi desemnată pentru anumite forme specifice de adorare și nici celebrată, pe baza dovezilor menționate anterior. Aceasta chiar dacă s-ar stabili cu certitudine că ea este acea noapte, cu atât mai mult cu cât opinia corectă a savanților este că momentul ei exact nu este cunoscut, iar afirmația celor care au spus că aceasta ar fi noaptea de 27 Rajab este una falsă, fără niciun fundament în hadisurile autentice. Și, cu adevărat adevăr a grăit cel care a spus:

Cele mai bune lucruri sunt cele din trecut întemeiate pe calea cea dreaptă...iar cele mai rele sunt lucrurile nou introduse și inovațiile (Bidah).

Și Allah este Cel de la Care cerem ajutorul, atât pentru noi, cât și pentru toți musulmanii întru a ne ține cu tărie de Sunnah și de a fi statornici în ea, și de a ne feri de tot ceea ce vine în contradicție cu aceasta. Cu adevărat, El este Al-Jawad (Cel mai

Dăruitor) şi Al-Karim (Cel mai Generos).

Şi pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra robului şi trimisului Său, profetul Mohammed şi asupra familiei şi a tuturor companionilor săi.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 8:

Avertisment important cu privire la falsitatea testamentului atribuit Şeicului Ahmad, slujitor al Nobilei Moschei a Profetului (Al-Ḥaram an-Nabawi aş-Şarif)

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către toţi musulmanii care iau la cunoştinţă aceste rânduri, fie ca Allah să îi protejeze prin Islam şi să ne apere pe noi şi pe ei de răul născocirilor ignoranţilor nesăbuiţi. Amiin.

Pacea, mila şi binecuvântările lui Allah fie asupra voastră.

Acestea fiind spuse, am luat la cunoştinţă despre un mesaj atribuit şeicului Ahmad, slujitorul Locaşului Profetic Sacru, intitulat: „Aceasta este o poruncă din Medina al-Munawarah, din partea şeicului Ahmad, slujitorul Locaşului Profetic Sacru", în care a spus:

„Eram treaz în noaptea de Vineri recitând din Nobilul Coran, iar după ce am terminat recitarea Preafrumoaselor Nume ale lui Allah şi mă pregăteam de somn, l-am văzut pe cel cu o înfăţişarea luminoasă, Trimisul lui Allah (Pacea şi

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cel care a adus Versetele coranice şi rânduielile nobile, o îndurare pentru lumi, profetul nostru Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a spus: „O, şeikh Ahmed!", iar eu am răspuns: „Iată-mă, o, Trimis al lui Allah! O, tu, cel mai nobil dintre creaţiile lui Allah!" Atunci, el (Pacea şi binecuvântarea fie asupra sa) mi-a spus: „Eu sunt ruşinat de faptele urâte ale oamenilor şi nu am putut să-L întâlnesc pe Domnul meu şi nici pe Îngeri; pentru că de la o Vineri la alta au murit 160.000 de oameni în afara religiei Islamului." După aceea a menţionat o parte dintre păcatele pe care oamenii le-au săvârşit, apoi a spus: „Această poruncă este o Milă şi Îndurare pentru ei de la (Allah) Cel Atotputernic şi De Neînvins." Apoi, a menţionat câteva dintre Semnele Ceasului de Apoi), până ce a spus: „Aşadar, fă-le cunoscut, o, Şeikh Ahmed, acest testament deoarece este transcris cu Pana Destinului din Tablele cele bine Păstrate (Lauh al-Mahfudh), şi celui care îl scrie şi îl trimite din ţară în ţară şi din loc în loc, i se va construi un palat în Paradis, iar aceluia care nu îl scrie şi nu îl trimite îi va fi interzisă mijlocirea mea în Ziua Judecăţii. Iar cel care îl va scrie şi este sărac, Allah îl va îmbogăţi, iar dacă este dator, Allah îi va achita datoria, şi dacă are vreun păcat asupra sa, Allah îi va ierta păcatele lui şi părinţilor săi, prin

binecuvântarea acestui testament. Şi aceluia dintre robii lui Allah care nu îl scrie, faţa i se va înnegri atât în această viaţă, cât şi în Viaţa de Apoi. Apoi a spus: „Jur pe Allah cel Preamăreţ de trei ori, că acesta este adevărul, iar dacă sunt mincinos, fie ca eu să ies din această lume fără a fi musulman! Şi cel care crede în el va scăpa de pedeapsa Focului Iadului, iar cel care îl neagă este necredincios."

Acesta este rezumatul a ceea ce se află în testamentul fals atribuit Mesagerului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Am auzit această pretinsă recomandare fabricată de multe ori, de-a lungul mai multor ani, fiind răspândită printre oameni din când în când şi promovată în rândul multor oameni de rând, existând şi diferenţe între formulările ei. Iar cel care a inventat această povestire susţine că l-a văzut pe Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vis şi că acesta i-ar fi transmis această recomandare. În varianta menţionată anterior, o, dragă cititorule, autorul acestei minciuni pretinde chiar că l-a văzut pe Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timp ce se pregătea să doarmă, ceea ce ar implica faptul că l-ar fi văzut în stare de veghe!

Acest impostor a afirmat în această pretinsă recomandare multe lucruri care se numără printre cele mai evidente minciuni şi cele mai clare falsuri.

Îţi voi atrage în curând atenţia asupra lor în această expunere, dacă Allah Voieşte. Am avertizat şi în anii trecuţi asupra acestora şi le-am explicat oamenilor că reprezintă unele dintre cele mai evidente minciuni şi cele mai clare neadevăruri. Când am văzut însă această ultimă variantă răspândită, am ezitat să mai scriu despre ea, din cauza evidenţei falsităţii sale şi a îndrăznelii mari a celui care a inventat-o în a minţi. Nu mi-aş fi imaginat că falsitatea ei ar putea părea credibilă pentru cineva care are un minim de discernământ sau o dispoziţie naturală (Fitra) sănătoasă. Din păcate, însă, numeroşi fraţi m-au informat că aceasta s-a răspândit printre mulţi dintre oameni, care au transmis-o între ei, iar unii dintre ei chiar au crezut-o şi, din acest motiv, am considerat că este de datoria celor asemenea mie să scrie despre aceasta, pentru a clarifica falsitatea ei şi faptul că este o minciună fabricată la adresa Mesagerului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi pentru ca nimeni să nu se lase înşelat de ea. Şi oricine o analizează, dintre cei înzestraţi cu ştiinţă şi credinţă sau dintre cei cu o natură înnăscută şi o minte sănătoase, va recunoaşte că este o minciună şi o născocire din multe puncte de vedere.

Şi am întrebat câteva dintre rudele şeicului Ahmad, căruia i se atribuie această calomnie, despre acest testament şi mi-au răspuns că este o

minciună pusă pe seama şeicului Ahmad şi că el nu l-a rostit deloc, iar şeicul Ahmad sus-menţionat a murit cu ceva timp în urmă. Chiar dacă am presupune că şeicul Ahmad sau cineva mai presus de el, ar pretinde că l-a văzut pe Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în vis sau în stare de veghe şi că i-a încredinţat acest testament, am şti cu certitudine că este mincinos, sau că cel care i-a spus acest lucru a fost un diavol, şi nu Trimisul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta din numeroase motive, printre care:

În primul rând: Trimisul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu poate fi văzut în stare de veghe după moartea sa. Iar cel care pretinde dintre ignoranţii sufiţi că îl vede pe Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în stare de veghe sau că acesta participă la sărbătoririle lor (Maulid) ori altele asemănătoare, comite cea mai gravă greşeală. El este complet indus într-o eroare uriaşă şi contrazice Coranul, Sunnah şi consensul învăţaţilor musulmani, întrucât cei morţi ies din mormintele lor numai în Ziua Judecăţii, nu în această viaţă. Iar cine afirmă contrariul este fie un mincinos evident, fie o persoană aflată în eroare şi înşelată, care nu a cunoscut adevărul cunoscut de predecesorii cei virtuoşi (As-salaf as-salih) şi urmat de companionii

Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi de cei care i-au urmat cu bunătate. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿ثُمَّ إِنَّكُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تُبۡعَثُونَ ۝١٦﴾

„Apoi, după aceasta, voi cu siguranţă veţi muri, iar în Ziua Învierii, cu siguranţă veţi fi readuşi la viaţă.” [Coran, 23:15-16]. Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Eu sunt primul pentru care se va despica pământul în Ziua Judecăţii şi eu sunt primul mijlocitor şi primul a cărui mijlocire va fi acceptată.” Iar Versetele şi hadisurile care conţin aceste semnificaţii sunt numeroase.

Mai mult, Trimisul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu spune nimic care să contrazică adevărul, nici în timpul vieţii sale şi nici după moartea sa. Acest testament contrazice în mod evident Legislaţia sa din mai multe puncte de vedere, În ceea ce priveşte vederea sa în vis, aceasta este posibilă. Iar cel care îl vede în vis în nobila sa imagine reală, îl vede cu adevărat, pentru că Şeitan nu poate lua imaginea sa, după cum s-a menţionat într-un hadis autentic. Însă totul depinde de credinţa celui care vede visul, de sinceritatea, integritatea, precizia, religiozitatea şi onestitatea

sa, precum şi de faptul dacă el l-a văzut pe Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în imaginea sa reală sau în alt fel.

Chiar şi atunci când este vorba despre un hadis relatat de la Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în timpul vieţii sale, dacă acesta nu a fost transmis prin intermediul unor naratori de încredere, integri şi exacţi în transmitere, el nu este acceptat şi nu poate fi folosit ca dovadă. De asemenea, chiar dacă hadisul ar fi relatat de transmiţători de încredere şi precişi, însă ar contrazice relatarea unor naratori mai puternici în memorare sau mai demni de încredere decât ei, iar între cele două relatări nu ar exista posibilitatea de reconciliere, atunci una dintre ele ar fi considerată abrogată şi nu s-ar mai acţiona conform ei, iar cealaltă ar fi considerată abrogatoare şi s-ar acţiona conform ei, dacă acest lucru poate fi stabilit şi sunt îndeplinite condiţiile necesare. Însă, dacă nu este posibilă nici reconcilierea şi nici stabilirea abrogării, atunci devine obligatorie respingerea relatării naratorului inferior din punct de vedere al memorării şi credibilităţii. O astfel de relatare este clasificată drept anomală (Şadh) şi nu se acţionează conform ei.

Şi astfel, cum ar putea fi oare acceptat acest testament atunci când persoana care l-a transmis de la Trimisul lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) nu este nici măcar cunoscută şi nici integritatea şi onestitatea sa? Dimpotrivă, într-o asemenea situaţie, acesta ar trebui, cu adevărat, respins şi ignorat, chiar şi dacă nu ar conţine nimic care să contravină Legii islamice. Şi cum să acceptăm, oare, acest testament, care, şi mai mult, conţine numeroase aspecte ce dovedesc falsitatea sa, faptul că este o minciună atribuită Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi că include legiferarea unor prescripţii religioase pe care Allah nu le-a permis?!

Şi, cu adevărat, Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

„Cel care spune despre mine ceea ce eu nu am spus, să-şi ocupe locul său în Focul iadului.” Într-adevăr, cel care a fabricat acest testament a atribuit Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) cuvinte pe care acesta nu le-a spus şi a răspândit despre el o minciună clară şi gravă. Prin urmare, el merită această ameninţare severă, dacă nu se grăbeşte să se căiască şi să le clarifice oamenilor falsitatea acestui testament atribuit Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Căci cel care răspândeşte un neadevăr printre oameni şi îl atribuie Religiei nu are o căinţă validă decât dacă îşi

declară şi îşi expune public minciuna, astfel încât oamenii să afle că a renunţat la ea şi că el însuşi a dezminţit-o, conform Cuvintelor lui Allah Preaslăvitul:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٥٩ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠﴾

„Cu adevărat, cei care ascund semnele limpezi şi Călăuzirea, pe care Noi le-am trimis, după ce le-am făcut clare în Scriptură, vor fi blestemaţi de Allah şi blestemaţi de cei care blesteamă,

Cu excepţia celor care se căiesc, se îndreaptă şi dezvăluie [adevărul]. Pe aceia îi voi ierta, căci Eu sunt At-Tauuab [Iertător], Ar-Rahim [Îndurător].” [Coran, 2:159-160]. Astfel, Allah Preaslăvitul şi Preaînaltul a clarificat în acest nobil Verset faptul că oricine ascunde ceva din Adevărul Religie, căinţa sa pentru acest fapt nu este validă decât după corectarea şi clarificarea publică a acestui aspect. Iar Allah Preaslăvitul le-a completat robilor Săi religia şi Şi-a desăvârşit binecuvântarea Sa asupra lor prin trimiterea Mesagerului Său, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) şi prin ceea ce Allah i-a revelat acestuia din Legea Divină Deplină, şi nu l-a luat la Sine decât după desăvârşirea şi clarificarea completă a acesteia,

după cum a Spus Allah, Cel Premăreţ şi Glorios:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

„În această zi, am desăvârşit Religia voastră şi am împlinit Harul Meu asupra voastră şi am încuviinţat islamul ca Religie pentru voi."

[Coran, 5:3].

Iar născocitorul acestui testament a apărut abia în secolul al paisprezecelea, dorind să îi inducă în eroare pe oameni cu o religie nouă, care are drept consecinţă intrarea în Paradis a celor care îi urmează legea şi privarea de Paradis şi intrarea în Focul Iadului a celor care nu îi urmează legea, şi dorind să facă acest testament inventat, mai măreţ şi mai bun decât Coranul, întrucât a născocit în el: că celui care îl scrie şi îl trimite dintr-o ţară în alta, sau dintr-un loc în altul, i se va construi un palat în Paradis, iar celui care nu îl scrie şi nu îl trimite îi va fi interzisă mijlocirea Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa) în Ziua Învierii. Aceasta se numără printre cele mai respingătoare minciuni şi printre cele mai evidente dovezi ale falsităţii acestui testament, ale lipsei de ruşine a celui care l-a inventat şi ale marii sale îndrăzneli de a minţi. Căci cel care scrie Coranul cel Nobil şi îl trimite dintr-o ţară în alta sau dintr-un loc în altul nu dobândeşte această răsplată decât dacă

pune în practică învăţăturile Coranului. Aşadar, cum ar putea să obţină un asemenea merit cel care a scris această născocire şi a răspândit-o dintr-o ţară în alta? Iar cei care nu au scris Coranul şi nu l-au trimis dintr-o ţară în alta, nu vor fi lipsiţi de mijlocirea Profetului (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) dacă au crezut în el şi au urmat Legea sa. Chiar şi numai această minciună din cuprinsul acestui testament este suficientă pentru a demonstra în mod clar falsitatea sa, minciuna celui care l-a răspândit, lipsa sa de ruşine şi ignoranţa sa, precum şi îndepărtarea sa profundă de la călăuzirea adusă de Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

De asemenea, în acest testament (Uasiyyah) — pe lângă cele menţionate — există şi alte aspecte, care cu toate indică falsitatea sa vădită şi caracterul său mincinos. Chiar dacă cel care l-a născocit ar depune o mie de jurăminte sau şi mai mult cu privire la autenticitatea sa, şi chiar dacă ar invoca asupra sa însuşi cea mai mare pedeapsă şi cel mai aspru chin, susţinând că spune adevărul; el tot nu ar fi sincer şi testamentul tot nu ar fi autentic. Ci, jur pe Allah că acesta reprezintă unul dintre cele mai mari şi mai respingătoare falsităţi. Iar noi Îl luăm ca Martor pe Allah Preaslăvitul, precum şi pe Îngerii prezenţi alături de noi, şi pe toţi musulmanii care vor citi această scriere, ca mărturie cu care ne vom

întâlni înaintea Domnului nostru, Cel Preamăreţ şi Preaînalt, că acest testament este o minciună şi o invenţie atribuită în mod fals Trimisului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Fie ca Allah să îl umilească pe cel care a fabricat-o şi să îl trateze aşa cum merită.

Pe lângă cele prezentate anterior, există multe aspecte din textul menţionat care indică cu claritate caracterul mincinos şi fals al acestui testament, printre acestea numărându-se şi:

Prima chestiune: afirmaţia din acest testament că „de la o vineri la alta au murit o sută şaizeci de mii de oameni în afara religiei Islamului". Aceasta deoarece un asemenea lucru aparţine lumii necunoscutului (Ilm al-ghayb), iar revelaţia către Profet (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) s-a încheiat odată cu moartea sa. Mai mult, el nu cunoştea nevăzutul nici în timpul vieţii sale, aşadar cum ar putea să îl cunoască după moartea sa? Allah Preaînaltul a Spus:

﴿قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ...﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Eu nu vă spun că la mine se află Comorile lui Allah, nici că eu aş cunoaşte necunoscutul..."" [Coran, 6:50]. Şi Cuvântul lui Allah:

﴿قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُ...﴾

„Spune: „Nu știe nimeni dintre cei care sunt în Ceruri și pe Pământ Necunoscutul, în afară de Allah...”” [Coran, 27:65]. Și într-un hadis autentic, se relatează, de asemenea, că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«يُذَادُ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ القِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيُقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ العَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧]».

„Unii oameni vor fi îndepărtați de la rezervorul meu de apă (din Paradis) în Ziua Judecății. Atunci, eu voi spune: O, Doamne! Companionii mei, Companionii mei! Apoi mi se va spune: „Cu adevărat, tu nu știi ce au inovat ei după tine”. Atunci voi spune așa cum a spus (Isus) robul cel drept: {Și eu am fost martor asupra lor cât timp m-am aflat printre ei. Dar după ce m-ai luat la Tine, Tu ai fost Veghetorul lor; și Tu ești Martor asupra tuturor lucrurilor!} [Coran, 5:117].””

A doua chestiune: printre lucrurile care demonstrează nulitatea acestui testament și faptul că este o minciună vădită se află și afirmația din el: „(cine îl scrie și este sărac, Allah îl va îmbogăți, sau dacă este datornic, Allah îi va achita datoria, sau dacă are vreun păcat, Allah îl va ierta pe el și pe părinții lui prin binecuvântarea acestui testament)”

şi aşa mai departe. Aceasta este dintre cele mai mari neadevăruri şi cea mai clară dovadă a minciunii celui care a inventat-o, precum şi a lipsei sale de ruşine faţă de Allah şi faţă de robii Săi, pentru că dacă aceste trei lucruri nu se obţin prin simpla scriere a Nobilului Coran, atunci cum s-ar putea obţine de către cel care a scris acest testament fals?! Acest nelegiuit, însă, vrea doar să-i inducă în eroare pe oameni şi să-i lege de acest testament, pentru ca ei să-l scrie şi să se agaţe de această pretinsă răsplată, şi să lase de-o parte mijloacele pe care Allah le-a legiferat pentru robii Săi, făcându-le căi care duc la bogăţie, la achitarea datoriilor şi la iertarea păcatelor. Şi căutăm adăpost la Allah împotriva căilor pierzaniei şi ale supunerii faţă de dorinţele deşarte şi faţă de diavol.

A treia chestiune: dintre aspectele care indică falsitatea acestui testament este afirmaţia „iar aceluia dintre robii lui Allah care nu îl va scrie; faţa i se va înnegri în această lume, cât şi în Viaţa de Apoi”. Aceasta este, de asemenea, dintre cele mai urâte minciuni şi dintre cele mai clare dovezi ale falsităţii acestui testament (Uasiyyah) şi ale neadevărului celui care l-a inventat. Şi cum ar putea o persoană raţională să accepte să scrie acest testament, adus de un om necunoscut în secolul al paisprezecelea, care îl atribuie în mod mincinos Mesagerului lui Allah (Pacea şi binecuvântarea lui

Allah fie asupra sa) și susține că cel care nu îl va scrie va avea fața înnegrită în această lume și în Lumea de Apoi, iar cel care îl va scrie va deveni bogat după ce a fost sărac, va scăpa de datoriile acumulate asupra sa și îi vor fi iertate păcatele pe care le-a săvârșit?!

Slavă Ție, o, Allah! Aceasta este o mare calomnie! Iar dovezile și realitatea stau mărturie pentru minciuna acestui defăimător, pentru marea sa îndrăzneală față de Allah și pentru lipsa sa de sfială față de Allah și față de oameni. Căci sunt atât de multe popoare care nu l-au scris și fețele lor nu s-au înnegrit, și iată și o mare mulțime pe care numai Allah o poate număra, care l-a scris de atât de multe ori, însă datoriile lor nu au fost achitate și nici sărăcia lor nu a dispărut. Și căutăm adăpost la Allah împotriva rătăcirii inimilor și a înnegririi ei de păcate! Și dacă acestea sunt trăsături și recompense pe care Nobila Lege Islamică nu le-a stabilit pentru cel care a scris cea mai bună și cea mai măreață Scriptură, și anume Coranul cel Nobil, cum le-ar putea obține cel care a scris un testament mincinos, care cuprinde diverse forme de neadevăr și numeroase fraze de necredință?! Preaslăvit fie Allah! Cât de Îngăduitor este El cu cel care îndrăznește să mintă împotriva Sa.

A patra chestiune: dintre lucrurile care indică faptul că acest testament reprezintă cel mai mare

neadevăr şi cea mai evidentă minciună este şi afirmaţia sa „cel care crede în el va fi salvat de chinul Focului iadului, iar cel care îl dezminte este un necredincios”; şi aceasta reprezintă, de asemenea, una dintre cele mai mari îndrăzneli în emiterea minciunilor şi unul dintre cele mai respingătoare falsităţi, acest născocitor cheamându-i pe toţi oamenii să dea crezare născocirii sale şi pretinzând că astfel se vor salva de pedeapsa focului Iadului, iar acela care o dezminte cade în necredinţă. Pe Allah, acest mincinos a săvârşit o mare calomnie împotriva lui Allah şi, pe Allah, a spus altceva decât adevărul. În realitate, cel care ar merita să fie considerat necredincios este acela care crede în această născocire, nu cel care o respinge, deoarece ea este o invenţie, un fals şi o minciună fără niciun temei autentic. Noi Îl luăm martor pe Allah că aceasta este o minciună şi că cel care a inventat-o este un mincinos, care doreşte să legifereze pentru oameni ceea ce Allah nu a permis şi să introducă în religia lor lucruri care nu fac parte din ea. Însă Allah a desăvârşit deja această religie şi a completat-o pentru această comunitate cu paisprezece secole înainte de apariţia acestei născociri. Aşadar, luaţi aminte, dragi fraţi cititori, şi feriţi-vă de a da crezare unor astfel de născociri şi ca acestea să se răspândească printre voi, căci adevărul este luminos, iar cel care îl caută nu poate

fi dus în confuzie. Aşadar, căutaţi adevărul cerând dovezile sale, întrebaţi-i pe oamenii cu ştiinţă despre ceea ce vă este neclar şi nu vă lăsaţi amăgiţi de jurământul celor mincinoş. Chiar şi satana cel blestemat le-a jurat strămoşilor voştri, Adam şi Eva, că el le este lor un sfătuitor de bine, iar el este cel mai crunt dintre trădători şi cel mai fals dintre mincinoşi, după cum a Relatat Allah despre aceasta, Spunând Preaslăvitul şi Preaînaltul:

﴿وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٢١﴾

„Şi el a jurat [pe Allah]: „Cu adevărat, eu sunt pentru voi un sfătuitor sincer.” [Coran, 7:21]. Aşadar, feriţi-vă de el şi feriţi-vă de adepţii săi dintre născocitori, căci de câte jurăminte false, legăminte trădătoare şi cuvinte meşteşugite se folosesc ei cu scopul de a ademeni şi de a induce în eroare! În ceea ce priveşte ceea ce a menţionat acest calomniator despre răspândirea relelor, acesta este într-adevăr un fapt real. Coranul cel Nobil şi Sunnah au avertizat deja, în modul cel mai clar şi mai ferm, împotriva acestor lucruri, iar în ele se găsesc călăuzirea şi tot ceea ce este suficient şi de ajuns.

Cât despre ceea ce s-a menţionat cu privire la semnele Ceasului de Apoi, tradiţiile profetice au clarificat care sunt semnele Ceasului de Apoi, iar Nobilul Coran a făcut, de asemenea, referire la o parte dintre acestea. Aşadar, cel care doreşte să le

cunoască le va găsi la locul lor cuvenit în cărţile de Sunnah şi în lucrările savanţilor musulmani. Iar oamenii nu au nicio nevoie de explicaţiile unui asemenea născocitor, de înşelăciunea lui şi de amestecarea adevărului cu neadevărul. Fie ca Allah să mă protejeze pe mine, pe voi şi pe toţi musulmanii de răul satanei, de ispitele rătăcitorilor, de abaterea celor abătuţi şi de înşelăciunea duşmanilor cei mincinoşi ai lui Allah, care doresc să stingă lumina lui Allah cu gurile lor şi să semene îndoială printre oameni în privinţa religiei lor. Însă Allah desăvârşeşte lumina Sa şi Îşi apără religia, chiar dacă acest lucru le este urât duşmanilor Săi dintre diavoli şi cei care le urmează lor dintre necredincioşi şi atei. Îi cerem lui Allah să îndrepte starea musulmanilor şi să le dăruiască binecuvântarea urmării adevărului, de a fi statornici întru acesta şi de a se întoarce cu căinţă către Allah Preaslăvitul pentru toate păcatele lor, căci, cu adevărat, El este Cel care Primeşte Căinţa, Cel Milostiv şi Cel cu Putere peste toate. Ne este de ajuns (Sprijinul lui) Allah şi El ne este Cel mai bun Ocrotitor; şi nu există nicio forţă şi nicio putere decât numai cu şi prin Allah, Cel Preaînalt şi Preamăreţ.

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor, şi pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra robului şi Trimisului Său, cel sincer şi demn

de încredere, şi asupra familiei şi companionilor săi, precum şi asupra acelora care l-au urmat întru dreptate, până în Ziua Judecăţii.

Hotărârea legislaţiei islamice privind magia, ghicitul şi toate actele care ţin de acestea

ʿAbd al-ʿAziz ibn ʿAbd Allah ibn Baz

***

ro٣٩٧٧٥,٠ - ٠٥/٠٧/٢٠٢٦

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

978-603-517-436-7